

[Landbrugsministeren.]

af forskellig karakter, og jeg vil derfor være mig imod, at embedsmændene skulle kritiseres for at være omhyggelige med hensyn til at sikre de forskellige pante-forhold, som rejser sig i forbindelse med de forskellige lånesager. Noget andet er så, at vi vedrørende statsadministrationen i dens helhed måske kunne finde frem til bedre veje og metoder, så den kunne fun-gere lidt smidigere og lidt lettere. Jeg kan også oplyse, at i hvert fald 87 pct. af de andragender, vi har haft, specielt vedrørende lån til landbrugsbygninger, er bevilget. Det vil altså sige, at det er et meget begræn-set tal, som ikke er færdigekspederet.

Hvad angår forholdene på længere sigt, er det vanskeligt på indeværende tidspunkt at udtale sig afgørende. Sagen er nemlig den, at det er en forudsætning, som endnu er gældende, at de penge, der i henhold til denne lov går ind som afdrag, skal komme til indbetaling på den såkaldte regulerings-konto. Om man enes om at tage anden bestemmelse, er jeg ikke i stand til at sige noget om på indeværende tidspunkt, lige så lidt som jeg er i stand til at sige, hvordan man vil forholde sig, når de 105 mill. kr., der er stillet til rådighed, til sin tid er opbrugt. Der kan måske være grund til at henlede opmærksomheden på, at Marshall-problemerne i deres helhed i høj grad er og vil komme i støbeskeen, ikke mindst med hensyn til beløbets omfang. De ser ud til at skulle reduceres meget væsentligt.

Jeg har til sidst et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, idet jeg iøvrigt, belært af gammel erfaring, meget vel skal vogte mig for at indlade mig i en dybtgående diskussion med ham om hans opfattelse. Jeg skal kun sige, at når han i dag opererer med 210 mill. kr., er det lige det dobbelte af det faktiske beløb. Jeg håber ikke, at de øvrige betragtninger er analoge hermed. Men jeg er vældig spændt på fremover, hvis jeg fortsat kommer til at administrere og får lejlighed til at undersøge spørgsmålet, at erfare, om man indenfor retsforbundet på forhånd vil afholde sig fra at gøre brug af de midler, der her stilles til rådighed. Ved at se efter i de op-lysninger, man har, kan jeg se, at der er et ret betragteligt antal gartnere, der har gjort brug af loven, og da det er alminde-lig bekendt, at en hel del gartnere af en eller anden grund, som jeg ikke skal efter-forske, er retsstatsfolk, kunne det tyde på, at man ikke har været så tilbageholdende, som det ærede medlem synes at man skal være.

Når det ærede medlem stiller forslag om at lave en studehandel med den bundne op-sparing og det lovforslag, vi her beskæftiger os med, vil jeg mene, at det er større proble-mer, end vi er i stand til at løse i denne eftermiddagstime.

Carl Petersen: Jeg vil takke ministeren, fordi han har givet tilsagn om, at vi i hvert fald skal drøfte spørgsmålet om mejerierne. Ministeren gav en forklaring på, hvorfor hans parti ikke var gået med ind i rea-litetsdrøftelser, da spørgsmålet var til be-handling i 1949. Det skulle være, fordi lovforslaget krævede sammenlægninger, og det mente den højtærede minister altså ikke var nødvendigt. Jeg forstod også på ham, at det skulle vi heller ikke forvente at der ville stå noget om i det eventuelle forslag, han ville komme med. Det er jeg ked af, for jeg ser ikke rettere end, at hvis der skal være nogen virkelig mening i at yde lån til mejerierne, må det være i forbindelse med krav om, at de skal sammenlægges. Det er deri, fordelene ligger — jeg husker ikke de tal, man har fra de sagkyndige om, hvor me-get der kunne spares i driftsudgifter, hvis man havde mejerier af en vis mere fordel-agtig størrelse, end den, vi arbejder med for tiden. Det må altså afgjort være meningen, at de penge, vi taler om, Marshallpengene, netop skal anvendes til de formål. Hvis vi først glider derhen, at vi siger: det, det drejer sig om, er at skaffe penge til almindelig istandsættelse eller mindre udvidelse af eller måske nybygning til erstatning for et meget gammelt mejeri, så må jeg rigtig-nok sige, at så er det noget ved siden af de opgaver, som jeg har forestillet mig skulle løses. Hvis en mejerikreds, der har et gammelt mejeri, der er 60 eller 70 år eller der omkring, ikke har kunnet føre en sådan økonomi, at den har kunnet afskrive det, så at den kan bygge et nyt, synes jeg ikke, der er megen grund til, at staten skal træde til for at hjælpe mejeriet over en uforsvarlig ført økonomi. Ved en sammen-lægning ligger sagen helt anderledes; der vil i så fald være brug for en hel del penge, som man ikke med rimelighed kan forlange at mejerikredsene har skullet oparbejde. Det var de bemærkninger, jeg ville gøre på nuværende tidspunkt til den højtærede minister.

Dernæst har jeg et par bemærkninger om den del af det ærede medlem hr. Oluf Pedersens tale, der vedrørte det lovforslag, der foreligger til behandling; den del af det ærede medlems tale, som vedrørte bun-den opsparring, skal jeg ikke komme ind på.